

Passeig del Migdia s/n (Parc de Montjuïc), 08038 Barcelona, tel. 93 2890611, www.ibb.bcn-csic.es
Com arribar-hi: GPS - 41° 21' 43.55" N, 02° 09' 38.64" E; transport públic - Bus 150, Plaça Espanya

28 d'abril de 2015, 12:00, Sala Salvador

Estudis filogeogràfics en les *Cymbalaria* de la Mediterrània occidental i noves implicacions sistemàtiques

Per

Pau Carnicero i Campmany

(Investigador predoctoral, Universitat de Autònoma de Barcelona-IBB)

Resum: *Cymbalaria* (Plantaginaceae) és un gènere de plantes rupícoles principalment mediterrànies. Està conformat per uns 17 tàxons, molts d'ells endemismes d'àrees reduïdes i amb distribucions molt fragmentades, incloent-ne diversos d'interès conservacionista.

Recentment hem desenvolupat un estudi amb AFLPs, seqüenciació d'haplotips i morfometria del grup d'espècies poliploide de les illes Gimnèsiques (Mallorca, Menorca i Cabrera), Còrsega, Sardenya i l'arxipèlag Tosca. *Cymbalaria aequitriloba* és una espècie molt variable present a totes les illes principals, mentre que *C. fragilis*, *C. muelleri* i *C. hepaticifolia* són endemismes respectivament de Menorca, Sardenya i Còrsega.

L'anàlisi dels AFLPs ha revel·lat quatre espècies monofilètiques amb elevat suport estadístic, que s'haurien originat a l'àrea de Còrsega i Sardenya i haurien colonitzat les Balears mitjançant, com a mínim, dues dispersions a llarga distància. Les anàlisis morfològiques també donen suport a uns grups congruents amb la classificació taxonòmica. Aquests resultats impliquen canvis en la sistemàtica i els rangs de distribució actualment acceptats, i demostren que alguns caràcters morfològics que s'havien considerat taxonòmicament importants presenten variabilitat intraespècífica. Així doncs, *C. fragilis* augmentaria el seu rang de distribució a Menorca i Cabrera, convertint-se en un particular exemple de distribució disjunta incloent poblacions anteriorment considerades *C. aequitriloba*. L'anàlisi dels haplotips, contràriament, revel·la unes relacions complexes que no reflecteixen la taxonomia, suggerint un flux genètic ancestral que s'hauria vist molt limitat en l'actualitat.

